

ת"פ 67390/07 - מדינת ישראל נגד אברהם בטיטו

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 67390-07-17 מדינת ישראל נ' בטיטו
תיק חיזוני: 10723/2017

בפני **כבוד השופט צבי פורד**
המאשימה מדינת ישראל
נגד אברהם בטיטו הנאשם

החלטה

1. זהה בקשה למתן צו להמצאת מסמכים מטעם המטלוננט לפי ס' 808 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 (להלן: "חסד" פ").
2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי ס' 380 לחוק העונשין התשל"ג - 1977.
3. במסגרת הבקשה עתר הנאשם כי בית המשפט יורה בצו למטלוננט להמציא את המסמכים הבאים:
 - א. פירוט דו"ח נוכחות ממוקם עובודתה של המטלוננט מיום קרות האירוע. קרוי, החל מיום 7.1.17 ועד היום.
 - ב. העתק מהתיק הרפואי של המטלוננט.
4. המאשימה מתנגדת לבקשת והגישה תגובה מפורטת בה הובאה גם עמדת המטלוננט.
5. לטענת המאשימה, הנאשם לא ציין מודיע חומר זה רלוונטי להגנתו. כמו כן מודיע זה מתפרש על גבי תקופה נרחבת מאוד, מיום האירוע (7.1.2017) ועד היום.
6. עוד טוענת המאשימה כי החומר רפואי של המטלוננט הוא חומר סודי, וכל עוד לא ויתרה המטלוננט על החיסין הרו' שלא ניתן לחפשו.
7. המטלוננט טוענת כי העידה בבית המשפט עונתה על כל השאלות שנשאלה, היא לא מסכימה כי ימסרו הפרטים המבוקשים, שכן לטענתה יש בהם כדי לפגוע בפרטיוותה.
8. עוד הוסיפה המאשימה כי בתיק דין העידה גם הרופאה ביחס לחבלה שנגרמה למטלוננט, והוגשו

תעודות רפואיות הרלוונטיות לאירוע המიוחס בכתב האישום.

9. לדברי המאשימה יש לאZN בין הזכות שלא לפגוע בפרט יתר על מידה, לבין זכותו של הנאשם להגנה הולמת.

דין והכרעה

10. דינה של הבקשה להידחות.

11. המתלוננת, העידה בבית המשפט ביחס לאירוע מושא האישום, וכן נחקרה בחקירה ראשית ונגדית.

12. יש לציין כי במסגרת חקירותה בבית המשפט ניתן היה לעמוד על טענותיה בדבר הנזקים שנגרמו לה והמסמכים הרפואיים הרלוונטיים בתיק הוצגו.

13. לא זו אף זו, במסגרת הראיות העידה הרופאה אישית של המתלוננת ביחס לחבלות שנגרמו לה, שבгинן נזקקה לטיפול רפואי, והגשו תעודות רפואיות הרלוונטיות לאירוע המיוחס בכתב האישום. יש לציין כי מדובר ברופאה שהכירה את המתלוננת והתייחסה גם למצבה הרפואי אותו היא מכירה מהטיפול בה.

14. יובהר, לא בנקול יורה בית המשפט על המצאת מסמכים כגון אלה המבוקשים. במסגרת השיקולים יש לשקל גם את אפשרות הפגיעה בפרטיות קרבן העבירה ולא רק בשיקולי ההגנה של הנאשם. בית המשפט העליון קבע קווים מנחים להעברה של מסמכים מסוג זה. כך למשל בבש"פ 5400/01 בעניין פלוני:

"השאלת אם חומר רפואי או פסיכיאטרי או כל חומר אחר הנוגע למצבו הנפשי, לאישיותו או לעברו של עד, הוא חומר רלוונטי להליכים ומתעם זה גם להגנת הנאשם, היא שאלת התליה בנסיבות החומר, בהקשרו, ביחס שבינו לבין האירוע הנדון ובנתונו המוחדים של כל מקרה. אין זה מובן מליוי כי כל חומר רפואי או פסיכיאטרי הנוגע לעד, למتلון או למטלוננט בבית המשפט אכן רלוונטי לעניין הנדון, או שהוא משמעותי כיוון אם מדובר בחומר שעלה פניו יש לו רלוונטיות לעניין הנדון, או שהוא משמעותי כיוון שעשיו הוא להשפייע על קביעות מהימנותו של עד או על הכרעה בעניין כשרו של העד להheid, הרי בדרך כלל הוא יהווה "חומר証據" והוא יימצא בשליטת התביעה או שציריך הוא להימצא בידייה. עם זאת, אפילו נמצא החומר בשליטת התביעה והוא חומר証據 מובהק, אין היא רשאית למסרו לידי הסניגוריה, אם על פי טיבו מדובר בחומר証據 מצוי בידי התביעה או בשליטתה, עליה להודיע על כן לסוגוריה כדי לפתח בפניה את הדרך לבקש הסרת החיסין מהחומר האמור".

15. הדברים נכתבו ביחס לבקשת לפי סעיף 74 לחס"פ וביתר שאת כאשר מוגשת בקשה במסגרת סעיף 108 לחוק.

16. פירוט דו"ח נוכחות מקום העבודה של המתלוננת מיום האירוע ועד היום, מתפרש על תקופה ארוכה של מעל 4 שנים אשר חורגת באופן קיצוני מהתקופה הרלוונטית לכתב האישום.

17. חשוב להזכיר כי במסגרת הראיות הוגשו לתיק גילוון אשפוז וחרור מבית החולים וכן אישורים רפואיים נוספים מקופה החולים. בקשה הנאשם לצרף את כל התקיק הרפואי של המתלוונת, שעה שהוגשו כל המסמכים הרפואיים הקשורים בחבלתה של המתלוונת(טופס ביקור במרפאה בטרם הגיעו לבית החולים, טפסי השחרור מבית החולים וטופס ביקור במרפאה לאחר השחרור מבית החולים) חרוגת מהנדרש ופוגעת בצורה לא מידית בזכויות המתלוונת . סבורני כי הבקשה והמסמכים אינם רלוונטיים לסוגיות שבמחלוקת, ואין בהם כדי לסייע להגנתו של הנאשם.

18. לפיכך, איני רואה מקום להעברת חומרים נוספים הקשורים למתלוונת ועל כן הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, ז' כסלו תשפ"ב, 11 נובמבר 2021, בהעדך
הצדדים.